

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

הַרְטֵפָהּ מוֹדֵק תּוֹכַרְב

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
ברוך אתה יי הבורח בתורה ובמשה עבדו ובִּישְׂרָאֵל
עמו ובנביאי האמת וצדק.

Haftorah für den ersten Tag Schewuoth.

Ezechiel 1. Kap.

Es war im dreißigsten Jahre, im vierten Monate, am fünften des Monats, und ich war unter den Verbannten am Flusse Kebar; da öffnieten sich die Himmel, und ich sah die Erscheinung Gottes.

Am fünften des Monates, es war das fünfte Jahr nach der Verbannung des Königs Jojachin — da ward Gottes Wort dem Tscheskel, Sohn Busi's, des Priesters, im Lande Chaldäa, am Strome Kebar, und es ruhete dort auf ihm die Hand Gottes.

Ich sah, ein Sturmwind kam von Mitternacht her, ein großes Gewölke, ein in sich zusammengeballtes Feuer, und ein Glanz war ringsherum, und mitten darin war es anzuschauen wie glänzend Erz im Feuer!

וַיְהִי אִי בְּשָׁלְשִׁים שָׁנָה
בְּרַב־עֵי בַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
וְאֲנִי בַתּוֹךְ-הַנּוֹלָה עַל-
נְהַר כְּבַר נִפְתְּחוּ-חַוֵּי-שָׁמַיִם
וַאֲרָאָה מַרְאֹת אֱלֹהִים:
בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַיּוֹם
הַשְּׁנֵי-הַחֲמִישִׁית לַנְּלוֹת
הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִן: הָיָה הָיָה
דְּבַר-יְהוָה אֶל-יְחֻזְקָאֵל
בֶּן-בוּזִי הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ
כַּשְׂדִּים עַל-נְהַר כְּבַר
וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְד-יְהוָה:
וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעֲרָה
בָּאָה מִן-הַצָּפוֹן עֲנָן
גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַחַת

In der Mitte war die Gestalt von vier Thieren, und sie sahen so aus:

Sie hatten die Gestalt eines Menschen, und vier Gesichter ein jedes, und vier Flügel ein jedes von ihnen. Ihre Füße waren gerade, ihre Fußsohlen wie der Fuß eines Kalbes, und funkelnd wie ein polirtes Erz. Und Menschenhände hatten sie unter ihren Flügeln auf ihren vier Seiten; und die Gesichter und die Flügel hatten sie alle viere. Die Flügel schloßen an einander, einer an den andern; siekehrten sich nicht um wenn sie gingen, jeder ging nach der Richtung seines Angesichtes.

Die Gestalt der Gesichter war: Das Gesicht eines Menschen; das Gesicht eines Löwen zur Rechten bei allen vieren; das Gesicht eines Stieres zur Linken bei den vieren, und das Gesicht eines Adlers bei den vieren; das waren die Gesichter.

Die Flügel die trennten sich nach oben; jedes hatte zwei, die es verbanden mit dem anderen, und zwei die da bedeckten die Leiber.

וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ
 כְּעֵין הַחֹשֶׁמֶל מִתּוֹךְ
 הָאָשׁ: וּמִתּוֹכָהּ דְמוּת
 אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מֵרְאִיֵּהוּן
 דְמוּת אָדָם לְהֵנָּה:
 וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת
 וְאַרְבַּע כַּנְּפִים לְאַחַת
 לָהֶם: וּרְגְלֵיהֶם רְגַל
 יִשְׂרָאֵל וְכַף רְגְלֵיהֶם כַּכַּף
 רְגַל עֶגְלָה וְנִצְצִים כְּעֵין
 נְחֹשֶׁת קָלִיל: וַיְדִי אָדָם
 מִתַּחַת כַּנְּפֵיהֶם עַל
 אַרְבַּעַת רַגְלֵיהֶם
 וּפְנֵיהֶם וְכַנְּפֵיהֶם
 לְאַרְבַּעַתָּם: הַבְּרִית
 אֲשֶׁר־אֶחָדֵיהֶן כַּנְּפֵיהֶם
 לְאִיִּסְבוּ בְּלִכְתָּן אִישׁ
 אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ:
 וְדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם
 וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל־הַיָּמִין
 לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר

Sie gingen ein jedes in der Richtung seines Angesichtes, wohin der Geist sie trieb zu gehen, dahin gingen sie, und dreheten sich nicht um im Gehen. Die Gestalt der Thiere war anzuschauen wie feurige Kohlen, brennend, wie Fackelschein, und es fuhr herum zwischen den Thieren, und einen Glanz hatte das Feuer, und aus dem Feuer fuhr ein Blitz! Und die Thiere liefen hin und her; da war es anzuschauen wie Wetterleuchten.

Und ich schaute an die Thiere, — sieh, da war ein Rad am Boden neben den Thieren, nach den vier Gesichtern. Das Aussehen der Räder und ihre Einrichtung war anzuschauen wie Chrysolith, und alle viere hatten eine Gestalt; und das Aussehen und die Einrichtung war so, als wäre ein Rad im Rade.

Wenn sie gingen, gingen sie nach allen vier Seiten; sie drehten sich nicht um im Gehen. Und Felgen hatten sie, und eine Höhe, die war furchtbar; und die Felgen

מֵהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן
 וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן:
 וּפְנֵיהֶם וּכְנֵפֵיהֶם פְּרָדוֹת
 מִלְמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתֵּים
 הוֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתֵּים
 מְכַסּוֹת אֶת גְּוִיתֵיהֶנָּה:
 וְאִישׁ אֶל־עַבְרַת פָּנָיו
 יֵלְכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־
 שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכְתּוֹ יֵלְכוּ
 לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן: וּדְמוּת
 הַחַיּוֹת מֵרְאִיֵּיהֶם כְּגַחְלֵי־
 אֵשׁ בְּעֵרוֹת כְּמֵרְאֵה
 הַלַּפִּידִים הִיא מֵתְהַלֶּכֶת
 בֵּין הַחַיּוֹת וְנִגְהָ לְאֵשׁ
 וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא בָּרֶק:
 וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב
 כְּמֵרְאֵה הַבּוֹק: וְאֶרְמֵ
 הַחַיּוֹת וְהֵנָּה אוֹפֵן אַחַד
 בְּאָרְץ אֶצֶל הַחַיּוֹת
 לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: מֵרְאֵה
 הָאוֹפְנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין

waren voller Augen ringsherum an den vieren. Und wenn die Thiere gingen, gingen die Räder neben ihnen, und wenn die Thiere sich erhoben von dem Boden, erhoben sich die Räder.

Wohin der Geist sie trieb zu gehen, gingen sie, dahin trieb sie der Geist zu gehen: und die Räder erhoben sich mit ihnen zugleich, denn der Geist des Thieres war in den Rädern. Wenn sie gingen, gingen sie, wenn sie still standen, standen sie; wenn sie sich erhoben vom Boden, erhoben sich die Räder mit ihnen zugleich; denn der Geist des Thieres war in den Rädern.

Ueber den Häuptern der Thiere war die Gestalt der Himmelswölbung, anzuschauen wie das Kristall von Eis so furchtbar, das breitete sich aus oben über ihren Häuptern. Unter der Wölbung waren die Flügel gerade gerichtet, einer schloß sich an den andern an; jedes hatte zwei, die deckten von der einen Seite, und jedes zwei, die deckten

תְּרִישִׁישׁ וּדְמוֹת אֶחָד
 לְאַרְבַּעַתָּן וּמֵרְאִיָּהֶם
 וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יְהִי
 הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן:
 עַל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן
 בְּלַכְתָּם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ
 בְּלַכְתָּן: וְנִבִּידֵן וְנִגְבָּה
 לָהֶם וַיִּרְאֶה לָהֶם וְנִגְבַתָּם
 מִלֵּאֵת עֵינַיִם סָבִיב
 לְאַרְבַּעַתָּן: וּבְלַכְתָּ
 הַחַיּוֹת יִלְכוּ הָאוֹפְנִים
 אֶצְלֵם וּבְהַנְשֵׂא הַחַיּוֹת
 מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשֵׂאוּ
 הָאוֹפְנִים: עַל־אֵשׁ
 יְהִי־שֵׁם הָרוּחַ לְלַכְתָּ
 יִלְכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכְתָּ
 וְהָאוֹפְנִים יִנְשֵׂאוּ
 לְעַמְּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
 בְּאוֹפְנִים: בְּלַכְתָּם יִלְכוּ
 וּבְעַמְּדָם יַעֲמֵדוּ
 וּבְהַנְשֵׂא מֵעַל הָאָרֶץ

von der andern Seite ihre
Leiber.

Und ich hörte das Rauschen
ihrer Flügel; es war wie
das Rauschen der gewaltigen
Wasser, wie die Stimme des
Allmächtigen, wenn sie gin-
gen; ein rauschendes Getüm-
mel, wie das Rauschen eines
Feldlagers; und wenn sie
standen, senkten sie still ihre
Flügel.

Und es war das Rauschen
über der Wölbung, welche
über ihren Häuptern war;
wenn sie standen, senkten sie
still ihre Flügel. Und über
der Wölbung, welche über
ihrem Haupte war, die Ge-
stalt eines Thrones, anzu-
schauen wie Saphir.

Und auf dem Throne eine
Gestalt, anzuschauen wie ein
Mensch oben darauf. Ich sah
hin, es hatte den Schein von

יְנִישָׁאוּ הָאוֹפָנִים
לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפָנִים: וּדְמוּת עַל-
רֹאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין
הַקָּרָה הַנּוֹרָא נָטוּי עַל-
רֹאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה:
וּתַחַת הַרָקִיעַ כְּנַפְיָהֶם
יְשׁוּת אִשָּׁה לְאֲחוֹתָהּ
לְאִישׁ שְׁתֵּים מְכֹסוֹת
לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׁתֵּים
מְכֹסוֹת לְהִנָּה אֶת
גּוֹיֹתֵיהֶם: וְאֶשְׁמַע אֶת-
קוֹל כְּנַפְיָהֶם כְּקוֹל
מַיִם רַבִּים כְּקוֹל-שִׁדֵּי
בְּלִכְתָּם קוֹל הַמָּלְאָה
כְּקוֹל מַחְנֶה בְּעַמְדָם
תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן. וַיְהִי-
קוֹל מֵעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל-רֹאשָׁם בְּעַמְדָם
תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן: וּמִמַּעַל
לְרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשָׁם

glänzendem Erz, anzuschauen wie das Feuer nach Innen ringsherum — von den Hüften und aufwärts, und von den Hüften und abwärts sah ich wieder ein Feuer, das seinen Glanz hatte ringsherum, Wie der Bogen, der in den Wolken erscheint an einem regnerischen Tage, so war der Glanz anzuschauen ringsherum.

Das war die Erscheinung von der Gestalt der Herrlichkeit Gottes.

Und wie ich sie sah, fiel ich auf mein Angesicht, und ich hörte eine redende Stimme. Und es hob mich auf der Wind, und ich hörte hinter mir eine starke Wetterstimme:

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.“

כְּמֵרָאָה אֶבֶן־סַפִּיר
 דְּמוֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמוֹת
 הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרָאָה
 אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה׃
 וְאָרָא אֶבְעִין חֵשְׁמַל
 כְּמֵרָאָה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ
 סָבִיב מִמֵּרָאָה מִתְנִי
 וְלִמְעָלָה וּמִמֵּרָאָה
 מִתְנִי וְלִמַּטָּה רָאִיתִי
 כְּמֵרָאָה־אֵשׁ וְנִגְהָ לֹו
 סָבִיב׃ כְּמֵרָאָה הַקִּשְׁת
 אֲשֶׁר יְהִי בַעֲנָן בְּיוֹם
 הַגֶּשֶׁם כֵּן מֵרָאָה הַנִּגְהָ
 סָבִיב הוּא מֵרָאָה דְּמוֹת
 כְּבוֹד־יְהוָה וְאָרָאָהּ
 וְאָפַל עַל־פְּנֵי וְאִשְׁמַע
 קוֹל מִדְּבָר׃ וְהִשְׁמַעֲנִי
 רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־
 יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃

ברכות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה. המדבר
ומקים. שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה. ודבר
אחד מדבריה אהור לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן
ורחמן אתה: ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו. ולעלובת נפש
הושיע במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בכניה:
שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך. ובמלכות
בית דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו
לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי
בשם קדשה נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד:
ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום חג השבועות
הזה שנתת לנו יי אלהינו לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת.
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמך בפי
כלחי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

הנותן תשועה

Gebet für den Landesfürsten.

Gott! der du den
Königen Sieg, den Fürsten
Gewalt verleihst, dein Reich
ist aller Welten Reich, der du
deinen Knecht David gerettet
von der Bosheit Schwert,
durchs Meer einen Weg ge-
bahnt, einen Pfad in mächtigen
Fluthen: segne, behüte
und bewahre, unterstütze, er-

הנותן תשועה למלכים
וממשלה לנסיכים מלכותו
מלכות כל עולמים הפועה
את־דוד עבדו מחרב רעה.
הנורתו בים דרך ובמים
עזים גתיבה. הוא יברך
וישמור וינצור ויעזור וירומם